

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 41. Caroli V. querelæ adversus Franciscum I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66495)

Sæcul. XVI tifici restituantur. III. Mediolanenses
A.C. 1521. incolæ nullo alio sale utantur, quam ex
 falinis Cerviæ, quæ erat ditionis Ec-
 clesiasticæ urbs. IV. Cæsar in occu-
 panda Ferraria Pontifici auxilium præ-
 stet. V. Regni Neapolitani tributum
 Pontifici a Cæsare pendendum augea-
 tur. VI. Imperator Medicæam Domum
 protegat. VII. Ex Archiepiscopatus
 Toletani proventibus Medicæo Cardi-
 nali decem millium solidorum pensio-
 nem assignet. VIII. Denique Alexan-
 dro Medicæo ultimo Urbini Ducis No-
 tho in Neapolis Regno Principatus, ex
 quo totidem aureorum nummum millia
 perciperet, promittatur. Hæc pacta
 taciturnitate summa premebantur.

§. XLI.

*Caroli V. querelæ adversus Fran-
ciscum I.*

Haud diu viguit concordia, quam An-
 glorum Rex Cæsarem inter & Gal-
 liarum Regem conciliaverat, prævalen-
 te animorum exacerbatione, ob quam
 eorum neuter iræ suæ temperare pote-
 rat. Præprimis utrinque publica evul-
 gabantur edicta, quibus ambo justas que-
 rendi causas subditis suis manifestabant.
 Inter ceteras Imperator duas allegabat
 injurias, quibus Maximilianum a Caro-
 lo

lo VIII. Galliarum Rege affectum contende-
 bat. Harum prima erat, quod Sæcul. XVI.
A. C. 1521.
 Carolus Margaritam Maximiliani Filiam
 sexto post firmatum connubium anno
 ad suos remisisset, ac ne hac quidem
 contumelia contentus, insuper (quod &
 alterum conquerendi caput erat) non
 sine nova ignominia Annam de Brit-
 tannia eidem Maximiliano, cui jamjam
 desponsata erat, violenter surripuisset.
 His præterea addidit Cæsar, questus,
 I. quod Franciscus I. Claudiam Ludo-
 vici XII. Regis filiam natu majorem du-
 xisset, quamvis eam Cæsari in matri-
 monium dare promisisset; II. quod Lu-
 dovicus XI. Burgundiæ Ducatum Ma-
 riæ de Burgundia Avixæ suæ per sum-
 mum nefas eripuisset, ac Ludovicus XII.
 nil intentatum reliquisset, ut inter Ca-
 rolum Cæsarem & Ferdinandum Catho-
 licum, suum ex linea materna Avum
 dissidia suscitaret, eundemque compu-
 lisset, ut ejus neptin Germanam Gasto-
 nis Comitis de Fuxo filiam secundis
 nuptiis sibi copularet, ea conditione in
 pactis connubii Anno millesimo quin-
 gentesimo quinto inserta, ut in liberos,
 si quos ex suo thoro suscepturus esset,
 in Neapolis Regno succedendi jus trans-
 ferret. Ultimo tandem Gallis expro-
 brabat Carolus, quod Franciscus I. nu-
 per Mediolani Ducatum usurpasset, qui
 tamen

Sæc. XVI. tamen Sfortiæ ac Imperio obnoxius ef-
A.C. 1521. set, eoquod conditionibus, a quibus il-
 lius dominium pendebat, non adimple-
 tis, inaugurationis diploma haud am-
 plius valeret, vi cuius tamen folius Gal-
 liarum Rex tunc Ducatum sibi vendi-
 care possit.

§. XLII.

*Mutuae Francisci I. de Carolo Cæsare
 quærelæ.*

Nec suæ Francisco deerant querendi
 causæ, ac primo quidem violatam
 duplicis promissi fidem opponebat, eique
 exprobrabat, quod in Noviodunensi tra-
 ctatu cautum fuisset, ut Navarræ Re-
 gnum Henrico Albreto redderetur, data
 centies mille aureorum pensione, hac-
 que sub lege, Franciscus omnibus juri-
 bus suis in Neapolis regnum cessisset;
 Carolus tamen hucusque sinceri Viri
 partes explere, datamque fidem libera-
 re parum fuisset sollicitus, quinimo non
 modo semestre, quod ad solvendam pro-
 missi fidem concedebatur, præterlabi
 permisisset, sed etiam nequidem ad mo-
 nita, quæ pactis utrinque firmatis per
 duos vel omnino tres annos iterata fue-
 rant, unquam respondere voluisset.
 Alterum, de quo Galliarum Rex con-
 querebatur, erat, quod Carolus ob Flan-
 driæ